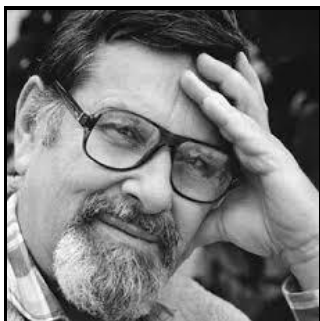

Malkuraĝulo (mini-rakonto)

laŭ la rakonto de František Nepil - la ĉeĥa verkisto, scenaristo kaj bonega rakontanto en skriba kaj parola esprimo - redaktis kaj esperantigis Josef Kříž

František Nepil (1929-1995)

Kiam ajn bela virino skuis mian vivon, mi sopiris defendi ŝin kontraŭ rabistoj aŭ elporti ŝin el brulanta domo. Mi ne estis sola en tio, mia amiko havis similajn songojn. Tamen, mi renkontis neniun fajron, neniujn rabistojn en mia vivo sed li ja renkontis, sed iom alimaniere. Bonvolu legi, kio lin trafis.

Li promenis laŭ soleca strato en Prago, kaj hejme atendis lin bela junulino, kiu estis lia edzino. Ŝi edziniĝis al li, kvankam li neniam defendis ŝin kontraŭ rabistoj, ĉefe ĉar ili neniam atakis ŝin. Iun tagon ili parolis pri ĉi tiu temo, kaj ŝi eksplodis en

larmojn pro ridego, pensante pri li batalanta kontraŭ iu ajn, des malpli kontraŭ rabistoj.

Ŝi diris al li, ke li vere estas bonkora, afabla kaj inteligenta homo, sed tamen la malkuraĝulo, kaj ne deziru batali kontraŭ iu ajn. Li iris kun la etikedo de malkuraĝulo en sia koro kaj promenis kun ĝi laŭ tiu dezerta strato. Subite li rimarkis, ke viro kvazaŭ giganto, iris kontraŭ lin. Kiam ili renkontiĝis, la fortulo petis de li alumetojn. Li ne nur pruntedonis al li tutan skatoleton, sed ĉar la vento blovis, li ankaŭ malbutonumis sian mantelon kaj faris ŝirmilon por la giganto.

Li tiam redonis la alumetojn, dankis pro afableco, kaj salutante, ili ambaŭ iris siajn apartajn vojojn. Post momento, vermeto de suspekto ronĝis lian amikon. Li denove malbutonumis sian mantelon kaj palpis ĉirkaŭe por vidi, ĉu lia monujo mankas. Kompreneble ĝi mankis, kaj tio ŝaŭmigis lian sangon. Li turnis sin kaj ekiris post la nekonata viro. Alproksimiĝante, febre li pensis, pri kiel li povus venki ĝin, ĉar ĝi estis vere tiom grandega fortulo. En siaj lastaj paŝoj, li havis ideon indan je la granda Odiseo. Li elprenis sian malmodernan longan domŝlosilon el la poŝo, premis ĝin kontraŭ la ripojn de giganto kvazaŭ vakera Colt 45, kaj kriis laŭte: *"Vi ŝtelisto, redonu mian monujon aŭ mi pafos vin kiel hundon!"* La fortulo, sentanta la premon de fero sur sia korpo, ne hezitis kaj elprenis la monujon. La amiko metis ĝin en sian poŝon kaj kuris hejmen kun fiereco, liaj butonoj preskaŭ krevante. Li scivolis, kion diros lia bela edzino, kiam li rakontos al ŝi, kiel la dika gangstero el la grandurba bando tremis pro teruro antaŭ li.

Tamen lia bela edzino bonvenigis lin per la vortoj: *"Mi sciis, ke vi venos tute timigita, vi mia eta malkuraĝulo! Vi forgesis vian monujon hejme, ĉu ne? Ĝi kuŝas sur la librobreto."* Li, tuj plena de antaŭseno, etendis la manon al la monujo, kiun la giganta

viro donis al li. Ĝi estis tute fremda. La lia efektive kuŝis sur la librobreto.

Do, li eĉ ne senvestiĝis kaj kuris al la plej proksima policejo kaj jen, la bastardo sidis tie, diktante raporton al la oficiroj pri sia atako. Kiam ĉio estis klarigita, la oficiroj kaj la bastardo ekridis tiom forte, ke piedirantoj haltis sub la fenestroj.

Hejme, la bela edzino de lia amiko faris same, kaj de tiam ŝi neniam plu nomas sian pafiston "malkuraĝulo".

Memoru lin, karaj legantinoj, kiam vi sentos la deziron rigardi vian partneron same. Mi ne kredas, ke li diferencas de li per io ajn krom la ŝlosilo al la domo. KREDU min, iam li agrable konvinkos vin pri tio.

Jen, kelkaj ŝercoj

Ĉu vi ne scias skii?

Tio ne gravas, precipe se vi havas asekuron.

Ĉu vi scias, kial Dio kreis Adamon unue kaj poste Evon?

Ĉar ĉiu majstro unue faras skizon antaŭ ol krei perfektan verkon.

“Vi estas tiel bela, ke mi restas senvorta!”

“Nu, provu per mono!”

Skiisto alvenas al hotelo, kie li regule loĝas.

Ĉe la akceptejo: "Ĉu vi ŝatus ĉambron numero tridek sep, kiel la lastan fojon?"

"Kompreneble."

"Matenmanĝo kaj vespermanĝo, kiel la lastan fojon?"

"Kompreneble."

"Kaj ĉu vi ŝatus esti kondukita al la sama hospitalo kiel la lastan fojon?"

En nia urbo malfermis la unuan veganan buĉistbutikon en nia lando.

En la resto de la lando ĝi nomiĝas florvendejo.

Kuracisto demandas pacienton antaŭ kirurgio: "Ĉu vi estas superstiĉa?"

Paciento: "Ne, kial?"

Kuracisto: "Nu, ĉar ekde morgaŭ vi ellitiĝos nur per via maldekstra piedo ..."

Du uloj babilas en drinkejo:

"Kial la edzino permesis al vi eniri la drinkejon?"

"Nu, mi metis ŝaŭmon en ŝian banon kaj poste ĝi estis bone."

"Kaj ĉu tio estis ia regenera aŭ malstreĉiga ŝaŭmo?"

"Neeeee, la klasika ... la munta ..."

Hieraŭ mi metis anoncon en la gazeton, en la sekcio pri muzikinstrumentoj:

"Mi interŝanĝos mian edzinon kontraŭ alia frapinstrumento." :-)

"Kial vi estas tiel trista?"

- "Ho, mia edzino mortis."

"Kaj kial vi estas tiel gratvunda?"

- "Ŝi kontraŭbatalis ..." :-)

Kiam estas krizo en geedzeco, la kulpo kuŝas ambaŭflanke ...
... kaj flanke de la edzino kaj flanke de la bopatrino.